

8, § 36, således ændret, §§ 37 og 38, ændringsforslag nr. 9, § 39, således ændret, og §§ 40-43 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges derefter afstemning vedrørende lovforslag nr. L 71: Forslag til lov om værdipapirhandel m.v.

§§ 1-7, ændringsforslag nr. 1, § 8, således ændret, §§ 9-14, ændringsforslag nr. 2, § 15, således ændret, §§ 16-18, ændringsforslag nr. 3, § 19, således ændret, §§ 20-28, ændringsforslag nr. 4, § 29, således ændret, §§ 30 og 31, ændringsforslag nr. 5, § 32, således ændret, ændringsforslag nr. 6 og 7, § 33, således ændret, ændringsforslag nr. 8 og 9, § 34, således ændret, §§ 35-38, ændringsforslag nr. 10, § 39, således ændret, §§ 40 og 41, ændringsforslag nr. 11, § 42, således ændret, §§ 43-59, ændringsforslag nr. 12, § 60, således ændret, §§ 61-66, ændringsforslag nr. 13, § 67, således ændret, ændringsforslag nr. 14, § 68, således ændret, §§ 69-75, ændringsforslag nr. 15, § 76, således ændret, §§ 77-82, ændringsforslag nr. 16-18, § 83, således ændret, § 84, ændringsforslag nr. 19, § 85, således ændret, §§ 86-94, ændringsforslag nr. 20, § 95, således ændret, §§ 96-113, ændringsforslag nr. 21 og 22, § 114, således ændret, §§ 115 og 116, ændringsforslag nr. 23 om en ny affattelse af § 117, § 117 i den nye affattelse, §§ 118-122, ændringsforslag nr. 24, § 123, således ændret, §§ 124 og 125, ændringsforslag nr. 25, § 126, således ændret, og §§ 127-130 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag,

betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Anden behandling af lovforslag nr. L 51: Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter. (Forbudsprocedure).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 1/11 95. Første behandling 7/11 95. Betænkning 6/12 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Eva Møller (KF):

Som det fremgår af betækningsudkastet, har vi i Det Konservative Folkeparti ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til, hvordan vi vil stille os til dette lovforslag, og det har vi ikke, fordi vi kan ikke forstå, hvorfor ministeren har det hastværk, som han har, og hvorfor vi skal have en lang række svar, som er utilfredsstillende, som ikke er oplysende nok, så vi er nødt til at stille tillægsspørgsmål for at få de oplysninger, som vi har brug for for på forsvarlig vis at kunne tage stilling til lovforslaget og det indhold, der ligger i lovforslaget. Jeg føler mig ganske overbevist om, at om et lille øjeblik vil ministeren, hvis han ellers hører efter det, jeg siger, meddele mig, at det hastværk skyldes, at vi har et ansvar over for miljøet, og at jo før vi kan få vedtaget dette lovforslag, jo bedre.

Dertil vil jeg gerne sige, at det er vi i og for sig ikke uenige om. Men vi har jo i de sidste 10 år forgæves forsøgt at få udfaset disse stoffer, og det har hver gang vist sig, at det grundlag, der forelå, ikke var tilstrækkeligt til, at vore ønsker kunne opfyldes. Og derfor ønsker Det Konservative Folkeparti ikke, at vi endnu en gang får vedtaget et lovforslag, hvor vi efterfølgende må konstatere, at vore ønsker og vores målsætning ikke kan opfyldes, og vi er altså bekymrede for, at det kan ske.

Det, som specielt bekymrer os, er vinklen i forhold til EU, og det gør det naturligvis, fordi en række af de bemærkninger, som ministeren er kommet med i lovforslaget, siger, at den hidtidige lov nok burde have været notificeret, nok burde have været klaret af med EU, og der er et spørgsmål om, hvorvidt den overgangsordning, vi nu har i Danmark, harmonerer med EU-reglerne. Og vi føler, at de svar, vi har fået på dette område, langtfra er klare nok til, at vi tør tage et ansvar for loven, som det ser ud i øjeblikket.

Men vi håber på, at de spørgsmål, vi har stillet, efter at betænkningen er afgivet, og det ønske, vi har om at få lovforslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling, gør, at vi kan få afklaret alle disse ting, så vi, når vi når frem til snoren, kan være med og i enighed vedtage dette lovforslag.

For mig at se er det et alvorligt problem, hvis det viser sig, et eller andet firma efterfølgende rejser sag mod Danmark ved EF-Domstolen, og vi så bliver dømt. Så vil vi pådrage os et erstatningsansvar, således som jeg har forstået det. Og når ministeren gentagne gange har sagt, at det, der er ønsket fra hans side med at vedtage dette lovforslag, er, at når stofferne fases ud i Danmark, så fases de også ud i det øvrige EU, betyder det altså, at det erstatningsansvar, som vi vil påtage os over for markedet i Danmark, bliver mangedoblet, når de pågældende stoffer også fases ud i hele EU-markedet.

Jeg vil spørge ministeren, om han har overvejet denne vinkel og er rede til at lade skatteyderne betale regningen, hvis der rejses en sådan sag mod Danmark ved EF-Domstolen.

Jeg kan heller ikke forstå – og jeg kan ikke få det til at harmonere med, at der står i EU-reglerne, at de begrundelser, hvormed man skal sige om et stof, at det ikke kan bruges, skal være rent videnskabelige begrundelser – at den danske begrundelse siger, at miljøministeren alene kan beslutte, hvordan det skal være, og at eksperterne absolut ikke har nogen mulighed for at udtrykke sig om de normer og regler, som ministeren lægger til grund.

Jeg står her specielt uforstående over for, hvorfor det skal være således, at man for samtlige stoffer rent rutinemæssigt, kan man næsten sige, har forhøjet eller ændret risikogrænserne med en faktor 10. Jeg kunne forstå det, hvis nogle af dem blev ændret med en faktor 10, mens andre blev ændret med en faktor 15 eller med en faktor 3. For mig at se virker det, at alt er ændret med en faktor 10, fuldstændig summarisk og er derfor absolut uden videnskabelig begrundelse.

Vi savner altså i Det Konservative Folkeparti svar på alle disse spørgsmål. Vi vil gerne vide, hvad vi gør, og vi vil gøre det på en sådan måde, at vi føler os ganske overbevist om, at det, vi gør nu, er lovmedholdeligt, og at det kommer til at virke, så vi ikke om 1, 2 eller 3 år endnu en gang må konstatere, at det ikke virkede, og så skal i gang med endnu et nyt lovforslag i Folketinget.

Altså: Hvorfor dette hastværk, og er ministeren helt sikker på, at Danmark ikke pådrager sig et ganske alvorligt erstatningsansvar, hvis dette lovforslag vedtages?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg medvirker naturligvis meget gerne til yderligere opklaring mellem anden og tredje behandling. Jeg har så sent som i dag afleveret en række besvarelser, hvori Justitsministeriet fuldt ud bakker det forslag, jeg her har fremsat, op.

Jeg forstod, at De Konservative ville tilkende-give deres stilling her i salen, men det har de altså ikke gjort.

Hvis jeg må give partiet et råd, så må det være at stemme imod. Med den holdning, man har til dette vigtige miljøspørgsmål, og med den interesse, man har for den agrokemiske industri, bør man stemme imod. Foreningen selv er ganske vist for forslaget, ligesom alle, der har arbejdet med denne sag, er for. Jeg synes, Det Konservative Folkeparti bør stemme imod regeringens forslag. Det ville være ærlig tale, og det vil være et klart synspunkt, at man prioriterer hensynet til industrien over hensynet til miljøet. Jeg synes, man skulle gøre det, og jeg har i hvert fald ikke tænkt mig at ligge på knæ for partiet i denne sag.

Vi har nu i snart 15 år kæmpet for at få udfaset disse farlige stoffer, som hver eneste nye måling viser er en trussel mod vores grundvand. Efterhånden er hele Folketinget bortset fra Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti, går jeg ud fra, enigt om, at nu skal det ske. Det eneste parti, der bliver ved og bliver ved med at trække tingene i langdrag i denne sag, er Det Konservative Folkeparti.

Jeg vil gerne have et godt samarbejde med partiet, men lad os dog være enige om, at vi har forskellige holdninger, når det drejer sig om miljøet, og så bør man stemme imod, hvis man har den holdning, man har, og mener, at det hele er forkert, at det går for hurtigt, at vi pådrager os et kæmpe erstatningsansvar, og at det

ikke er lovmedholdeligt og er en krænkelse af alle hensyn til EU, og sådan noget.

Fru Eva Møllers tale for et øjeblik siden var jo prisværdigt klar. Derfor synes jeg, man skal tage konsekvensen og stemme imod regeringens forslag – ikke undlade, men stemme imod! Hvis man derimod er enig i, at der er behov for at gøre dette her osv., så bør man selvfølgelig ligesom de øvrige partier stemme for.

Må jeg i øvrigt i den forbindelse sige tak til partiet Venstre, som, efter at der har været en meget grundig udvalgsbehandling, er enige med os. Ligesom jeg jo glæder mig over, at der fortsat er enighed med hele erhvervet om denne sag.

Og så til fru Eva Møllers spørgsmål:

For det første hvorfor der er hastværk. Hastværk? Nu har skiftende, jeg ved ikke hvor mange miljøministre, seks-syv miljøministre, kæmpet for at få dette problem løst, og hver eneste gang er det blevet trukket i langdrag, trukket i langdrag og trukket i langdrag. Det haster at få gjort noget for miljøet. Som fru Eva Møller selv var inde på, har problemet jo en voksende karakter.

Burde man have notificeret i EU? Nej, for efter reglerne er det sådan, at informationsdirektivet ikke gælder på områder, hvor der er vedtaget et hoveddirektiv.

Bliver der tale om erstatningssager? Ja, det kan jeg da ikke udelukke; jeg kan kun sige, at efter det for mig oplyste er den agrokemiske industri enig i det forslag, der ligger her, og så kan jeg ikke se, hvem der skulle rejse en sag, men jeg kan da ikke udelukke det. Jeg vil ikke give nogen garanti for, at der ikke kan komme sager ved EF-Domstolen. Det ville være den mest letsindige garanti, man kunne give – på noget område, havde jeg nær sagt – for folk har selvfølgelig fri søgsmålsret dér.

Hvorfor er kriterierne anderledes her, end de er i EU? Det er de, fordi den danske lovgivning, der gælder, indtil man er færdig med revurderingen, har andre principper og skrappe krav. Det har den altid haft. Mig bekendt var det også derfor, en konservativ industriminister i sin tid stemte imod dette direktiv; i hvert fald var det en borgerlig regering, der i sin tid stemte imod: fordi kriterierne var for dårlige.

Men vi har lov til at bruge vore egne kriterier og stille vore egne, skrappe krav med hensyn til revurderingen, så vidt jeg har forstået det, og det fremgår også af de svar, jeg har sendt over til udvalget. Og vores håb er naturligvis så, at

når vi har gjort det og har godtgjort, at det er fornuftigt at gøre det, så vil det også øve indflydelse på de øvrige lande i forbindelse med deres revurdering.

Vi bliver ikke uvenner, hvis Det Konservative Folkeparti melder klart ud. Så ved vi, hvor vi står. Og jeg vil opfordre partiet til at stemme imod, hvis det er i tvivl.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det Konservative Folkeparti er i denne sag optaget af at få lavet ordentlig jura. Det er det, det handler om. Hvis vi laver dårlig jura – og det er sket alt for mange gange i denne sag – så går det i vasken, og så skal vi starte forfra én gang til.

Vi har stillet en række spørgsmål, der ikke er blevet færdigbesvaret inden andenbehandlingen. Vi ville gerne have haft en uges tid mere, men det kunne ikke lade sig gøre, og så må vi gøre det på anden vis.

5 minutter før vi kom i salen her, er en del af svarene så kommet. Dem takker jeg for, men jeg er også bekymret over nogle af svarene, som giver anledning til, at vi må diskutere sagen yderligere.

Justitsministeriet har svaret, at Justitsministeriet ikke har det fornødne kendskab til det pågældende område til at kunne vurdere disse synspunkter. Det er altså en afstandtagen fra overhovedet at involvere sig i sagen, og vi må selvfølgelig have kigget nærmere på, hvad der er baggrunden for dét.

Det er vigtigt for os, at juraen er fuldstændig klokkeklar i denne sag, for ellers risikerer vi, som det blev sagt af den konservative ordfører, fru Eva Møller, at komme ud i en retssagsomgang om erstatning, hvor vi opnår det stik modsatte af det, der er hensigten for alle partier i Folketinget, tror jeg: at få revurderingen afsluttet lynhurtigt. Det har vi selv stillet forslag om, og det er noget alle er optaget af, men det skal gøres ordentligt og hæderligt, og juraen skal være i orden, for ellers laver vi endnu et selv-mål.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal blot sige til ministeren, at jeg naturligvis helt klart opfattede, at ministeren ønskede, at jeg og Det Konservative Folkeparti skulle stemme imod lovforslaget.

Det er selvfølgelig interessant med en minister, som gerne ser, at der er nogle, der stemmer imod hans eget lovforslag, men umiddelbart vil Det Konservative Folkeparti rent faktisk helst stemme for dette lovforslag, men for os handler det altså om retssikkerhed og om, hvorvidt juraen er i orden eller ej. Og det gør i denne sag som i en række andre sager ikke det store indtryk på os, at den agrokemiske industri eller andre industrier eller forbrugerorganisationer, eller hvem man ellers kan nævne, har taget stilling og har den ene eller den anden holdning.

I Det Konservative Folkeparti tager vi selv stilling til sagerne ud fra det, vi finder det rigtigt og korrekt at gøre, og vi føler os altså stadig væk ikke overbeviste om, at det, der sker her, er juridisk holdbart og i overensstemmelse med EU-reglerne. Disse betænkeligheder behøver den agrokemiske industri jo ikke at have; det er jo ikke den, der lovgiver og skal sikre, at lovene er korrekte. Den skal jo – om jeg så må sige – kun følge de love, der gives.

Og jeg mærkede mig, at ministeren til det, jeg sagde om, at det ikke havde spor hastværk, svarede, at nu havde vi været 15 år undervejs. Ja, det har vi jo netop, fordi lovgrundlaget hver gang har vist sig at være utilstrækkeligt til, at man kunne få opfyldt sine ønsker og få udfaset stofferne. Og det er derfor, vi siger: Selv om det skulle vare 15 år og 1 måned, var det vel i grunden ikke så tosset, hvis vi til gengæld kunne få et lovgrundlag, som med garanti ville holde.

Så vi beder altså til og håber altså på, at ministeren, inden vi når frem til tredjebehandlingen, kan få også Det Konservative Folkeparti overbevist om, at det, han er på vej til at foretage her, er både fornuftigt og EU-lovmedholdeligt. Det ville glæde os utrolig meget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gentage det, jeg startede med at sige før: Vi medvirker til at opklare alle spørgsmål, og det vil vi selvfølgelig også gøre mellem anden- og tredjebehandlingen, og jeg har netop, som hr. Niels J. Langkilde var inde på, afleveret en række svar fra Justitsministeriet, som fuldt ud bakker de juridiske vurderinger op, vi har anlagt i alle vores svar, og som bekræfter det, vi har sagt. Og jeg må minde om, at denne sag jo har været kendt af EU i de sidste 2 år, uden at det har givet anledning til nogen form for indsigelse af den art, som hr. Niels J. Langkilde er bange for.

Men jeg synes, der var så negativ en grundtone i fru Eva Møllers første indlæg, og det må jeg tage til efterretning. Der er jo ikke nogen skam i at være uenig. Hvis man mener, at disse juridiske bekymringer – som altså ikke deles af Justitsministeriet og andre, der har særlige forudsætninger for at kunne vurdere det – er så vigtige, at de er vigtigere end hensynet til grundvandet og miljøet osv., så må man da tage konsekvensen af det.

Hvis vi er enige, vil jeg gerne have, at vi stemmer sammen, men hvis vi er uenige, synes jeg ikke, der er nogen skam ved, at De Konservative stemmer imod og dermed skiller sig ud fra resten af Folketinget. Der er jo mange, der siger, at hvis man står ene med et synspunkt, så står man markant, og så står man i forhold til befolkningen med noget, der er til at tage og føle på, og så kan man – ja, undskyld, at jeg siger det med en vis spydighed – sige, at så har man i hvert fald ikke noget medansvar, når det danske samfund skal i gang med den frygtelig vanskellige og tunge opgave, det er at sikre grundvandet mod pesticider og andre miljøfremmede kemikalier.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Der er lige to bemærkninger til miljø- og energiministeren:

For det første er det ikke hele erhvervet, der bakker det pågældende lovforslag op; der er også virksomheder, der har advaret imod lovforslaget. Men lad det ligge.

Det, der er mere bekymrende, er, at Justitsministeriet netop ikke bakker dette her hundrede procent op. Så vidt jeg læser det – men det kan vi komme tilbage til under den fornyede udvalgsbehandling, vi skal have i morgen – sørger Justitsministeriet for at sige: Det her har vi ikke forstand på, og det vil vi ikke involveres i.

Det er måske også rigtigt, at det er Miljø- og Energiministeriet, der skal have forstand på den speciallovgivning, men når vi i forvejen har en tvivl, bevirker det alligevel, at vi gerne vil have den tvivl grundigt diskuteret igennem, og jeg siger tak for det tilsagn, der er fra ministeren om at arbejde tingene grundigt igennem, selv om det så bliver i løbet af en af de sidste arbejdsdage i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 66: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Afrekning af elektricitet fra decentrale kraftvarmeværker m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (FremSAT 8/11 95. Første behandling 17/11 95. Betænkning 6/12 95).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Formanden:

Man bedes markere, hvis man ønsker ordet.

Peter Hansen-Nord (V):

Som sagt ved førstebehandlingen har vi her med en helt nødvendig lovgivning at gøre, en hastlovgivning, som helst slet ikke burde have været på Folketingets bord. Det kom den nu alligevel, og vi har så med en række spørgsmål fulgt sagen tæt i udvalget. Her må vi konstatere, at de svar, vi får på de spørgsmål, vi stiller til ministeren, jo mangler absolut substans. Ministeren svarer ganske enkelt ikke på spørgsmålene. Nogle af de meget afvigende svar, vi får, er eksempelvis svar på spørgsmål 34 og 35, hvor ministeren svarer: Jeg har ikke haft mulighed for at vurdere de forudsætninger, der ligger til

grund for Elsams analyse af eloverløbet, og kan derfor ikke udtale mig om analysen. I forbindelse med energiplanarbejdet vurderes omfanget af eloverløbet, men disse vurderinger foreligger endnu ikke.

En række spørgsmål har jo drejet sig om dette område – det er noget af essensen i hele denne lovgivning – og vi får altså som sagt ikke svar på dem. Derfor er lovgivningen forhastet og unødvendig. Men for at det nu ikke skulle gå helt galt, har vi jo forsøgt at hjælpe ministeren med en række ændringsforslag, som i hvert fald kunne tage de værste misforståelser i Miljø- og Energiministeriet ud af det, man nu er i gang med. Bl.a. beder vi jo i det første ændringsforslag – og det synes jeg er rimeligt – alene om at få § 9, stk. 1, formuleret således, at det fremgår, at der alene bør være aftagepligt for den del af elproduktionen, der fremstilles i kombineret produktion.

Så kan ministeren spørge: Hvorfor beder vi om det? Jo, problemet er ganske enkelt, at der er mange decentrale kraftvarmeværker, for hvem det er en så god forretning alene at producere el, at de i sommerperioder lader varmen gå lige op i luften, og så er vi tilbage ved hele miljøproblematikken, hvor jeg gang på gang har påstået, at dette lovindgreb faktisk har den stik modsatte virkning af det, som ministeren forventer, nemlig at det skulle have en miljømæssigt positiv virkning.

Det er meget beklageligt, at man ikke engang kan få sådan en lille naturlig ting ind i en lovtekst, at det selvfølgelig er en klar forudsætning, at der kun produceres el på baggrund af det varmeforbrug, der er i området, men det ønsker ministeren ikke at tage stilling til.

Med hensyn til det andet ændringsforslag må jeg sige, at jeg med stor beklagelse konstaterer, at man i lovtjekter stadig væk kan give en minister nogle administrative beføjelser, hvor man anvender udtryk som »med videre« i forbindelse med, hvilke faktorer der skal indgå i en prisfastsættelse.

Jeg vil gerne bede ministeren om her fra talerstolen at redegøre for, hvad dette »med videre« egentlig står for. Hvad dækker det over? Er det et fuldstændigt carte blanche, man nu giver ministeren til at indregne, hvilke faktorer ministeren lægger vægt på, når ministeren vil beslutte, hvilke priser der skal tages. Det forventer jeg at ministeren kan redegøre for.

Så er der det sidste og måske endda allerstørste problem, og dér er jeg i hvert fald i dag kom-